

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320202001
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320202001.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa Y. G., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov: matky N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. a otca P. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/X, XXX XX I., a o maloleté deti S. X., nar. XX.XX.XXXX a K. X., nar. XX.XX.XXXX, deti rodičov: matky N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., otec neuvedený, maloleté deti zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny X., za účasti Okresnej prokuratúry v Leviciach, o návrhu starého otca V. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. dvor O. XX, XXX XX X., o zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti, o odvolaní Okresnej prokuratúry v Leviciach proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 10P/43/2020-64 zo dňa 21.07.2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 10P/43/2020-82 zo dňa 04.09.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o vyživovacej povinnosti matky a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením zveril maloleté deti do náhradnej osobnej starostlivosti V. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je povinný vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, právo zastupovať maloletých a spravovať ich majetok má iba v bežných veciach. Matke maloletých detí uložil povinnosť prispievať na výživu každému z mal. detí sumou zodpovedajúcou 30% sumy životného minima na nezaopatrené, nepnoleté dieťa, ktoré je povinná platiť vždy do 20-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny X. počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Otcovi maloletej Y. uložil povinnosť prispievať na jej výživu sumou zodpovedajúcou 30% sumy životného minima na nezaopatrené, nepnoleté dieťa, ktoré je povinný platiť vždy do 20-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny X. počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Týmto rozsudkom súd zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 10P/291/2018-45 zo dňa 17.09.2019 ohľadne maloletej Y.. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a), § 45 ods. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“). O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ - starý otec mal. detí sa podaným návrhom domáhal zverenia maloletých detí do svojej náhradnej osobnej starostlivosti. V návrhu ako i na pojednávaní poukázal na to, že matka detí sa o ne starala do Z. S. roka riadne. Následne začala užívať drogy. O maloleté deti sa starajú s jeho bývalou manželkou spoločne, striedajú sa. Jediný príjem na maloleté deti sú rodinné prídavky na mal. Y., ktoré

zasiela Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny X.. Otec síce výživné na Y. platí, ale výživné posiela matke. Matka na maloleté deti neprispieva.

2. Dokazovaním v prejednávanej veci mal súd preukázané, že matka od Z. S. roka nezabezpečuje starostlivosť o mal. deti a ani otec mal. Y. starostlivosť o svoje dieťa neprevzal. O všetky maloleté deti sa starajú starí rodičia zo strany matky, ktorí i napriek tomu, že sú rozvedení, žijú v spoločnej domácnosti. V prevažnej miere v súčasnosti sa o deti stará navrhovateľ - starý otec, keďže stará matka je zamestnaná. Štrením neboli z ich strany zistené žiadne nedostatky, naopak zatiaľ na svoje vlastné náklady zabezpečili na dostatočnej úrovni všetky potreby svojich vnúčat. Maloleté deti majú k starým rodičom vytvorený citový vzťah. Matka vedie túlavý spôsob života, podľa uvedenia navrhovateľa požíva drogy, na výžive svojich detí sa nepodieľa. Otec maloletej Y. súhlasil s návrhom.

3. Matka maloletých detí je nezamestnaná, bez príjmu a rovnako aj otec maloletej Y.. Napriek tomu im súd určil povinnosť prispievať na výživu svojich maloletých detí v súlade s § 62 ods. 3 Zákona o rodine vo výške 30 % sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa. Súd výživné určil odo dňa právoplatnosti rozsudku, pretože od tohto momentu začína náhradná osobná starostlivosť. V prejednávanej veci neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitého zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznanie výživného pred začatím konania, t.j. od októbra minulého roka, ani odo dňa začatia konania.

4. Opravným uznesením č. k. 10P/43/2020-82 zo dňa 04.09.2020 súd podľa § 224 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) opravil záhlavie napadnutého rozsudku v časti dátumu narodenia maloletého S., ktorý má správne znieť: XX.XX.XXXX.

5. Proti tomuto rozsudku vo výroku o vyživovacej povinnosti matky podala v zákonnej lehote odvolanie Okresná prokuratúra v Leviciach navrhujúc rozsudok v napadnutom výroku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že matka od Z. XXXX vôbec nezabezpečuje starostlivosť o mal. deti, opustila spoločnú domácnosť, kde žila aj so svojimi rodičmi, je drogovo závislá a žiadnym spôsobom neprispieva na starostlivosť o maloleté deti. Keďže matka sa prestala starať a zaujímať o svoje deti, starostlivosť prevzali starí rodičia. Na matku bolo podané trestné oznámenie z dôvodu, že orgánom činným v trestnom konaní boli zistené skutočnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mala za to, že priznanie výživného spätne je dôvodné. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť a vzniká momentom narodenia dieťaťa. Súd v týchto prípadoch nie je viazaný návrhom, sám musí určiť začiatok, kedy povinný prestal platiť výživné, alebo ho platil v obmedzenej miere.

6. K podanému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník maloletých detí uvádzajúc, že sa plne pridržiava vyjadrenia prezentovaného na pojednávaní dňa 21.07.2020. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. K podanému odvolaniu sa vyjadril i navrhovateľ stotožňujúc sa s rozsudkom súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Rozhodnutie o napadnutom výroku vyživovacej povinnosti matky ponechal na rozhodnutí odvolacieho súdu.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o vyživovacej povinnosti matky je vecne správny. Preto rozsudok v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Odvolací súd preskúmal odvolaciu námietku Okresnej prokuratúry v Leviciach ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k dôvodom na zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa, určenie výživného, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP na tieto v celom rozsahu poukazuje. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil dôvody na

odlišné rozhodnutie vo veci a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa a určenie výživného podľa napadnutého rozsudku. Odvolacia námietka Okresnej prokuratúry v Leviciach, ani ostatný obsah spisu neboli podkladom pre privodenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, keďže ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd nezistil ani žiadne vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP).

10. V predmetnom konaní sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zverenia maloletých detí - Y., S., K., do náhradnej osobnej starostlivosti. Svoj návrh odôvodnil tým, že matka maloletých detí, jeho dcéra, sa o maloleté deti od Z. XXXX prestala starať a začala užívať drogy. Dovtedy žili maloleté deti aj s ich matkou v spoločnej domácnosti s navrhovateľom a jeho bývalou manželkou, ale po matkinom odchode sa o maloleté deti stará navrhovateľ spolu s jeho bývalou manželkou. Navrhovateľ pôvodne pracoval v P., no aktuálne si privyrába brigádovaním. Jeho bývalá manželka pracuje na zmeny v J.. Uviedol, že v súčasnosti sa v starostlivosti o maloleté deti striedajú. V priebehu konania vyjadrili súhlas so zverením do náhradnej osobnej starostlivosti maloletých detí navrhovateľovi aj kolízny opatrovník maloletých detí, ako aj otec maloletej Y.. Vykonaným dokazovaním dospel súd prvej inštancie k záveru, že zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa je v ich najlepšom záujme, preto rozsudkom č. k. 10P/43/2020-64 zo dňa 21.07.2020 zveril maloleté deti do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa, ktorý je povinný vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok má iba v bežných veciach. Matke maloletých detí uložil povinnosť prispievať na výživu každému z maloletých detí sumou zodpovedajúcou 30% sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktoré je povinná platiť vždy do 20-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny X. počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Otcovi maloletej Y. uložil povinnosť prispievať na jej výživu sumou zodpovedajúcou 30% sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktoré je povinný platiť vždy do 20-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny X. počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Týmto rozsudkom súd zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 10P/291/2018-45 zo dňa 17.09.2019 ohľadne maloletej Y.. Proti tomuto rozsudku vo výroku o vyživovacej povinnosti matky podala odvolanie Okresná prokuratúra v Leviciach namietajúc, že v danom prípade je priznanie vyživovacej povinnosti matky na maloleté deti spätne dôvodné.

11. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa.

12. Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

13. Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov

na výživné maloletého dieťaťa. Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu.

14. Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Povinne musí byť súčasťou výroku o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti aj výrok, ktorým súd upraví vyživovaciu povinnosť rodičov (resp. iných príbuzných dieťaťa) k maloletému dieťaťu. Pri určení výšky výživného súd vychádza zo zásad, ktoré Zákon o rodine zakotvil vo svojej III. časti, pre určenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, konkrétne v ust. § 62 - 65 a pre určenie vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými v ust. § 68 - 70. Jedinou formou plnenia vyživovacej povinnosti, ktorú súd umožňuje uložiť, je platenie výživného (peňažného plnenia) v pravidelných mesačných intervaloch. Rodič v tomto prípade nemôže nahradiť platenie výživného osobnou starostlivosťou, ani vecnými plneniami, ktorých cenu by si s výživným započítal. Povinnosť platiť výživné sa určuje každému z rodičov osobitne. Zásadne by suma, určená rodičom ako výživné, mala pokryť celé mesačné náklady na dieťa. Nie je povinnosťou náhradného rodiča dieťa vyživovať. Novelou č. 175/2015 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2016 sa upravil spôsob výplaty výživného rodičmi maloletého dieťaťa, a podobne ako v prípade pestúnskej starostlivosti, i pri náhradnej osobnej starostlivosti je odberným miestom, ktorému majú rodičia maloletého dieťaťa poskytovať výživné, úrad práce, sociálnych vecí a rodiny.

16. Zákon o rodine v spoločných ustanoveniach o výživnom upravuje pravidlo, že výživné možno priznať len od začatia súdneho konania podľa § 77 druhá veta Zákona o rodine. Predmetné ustanovenie ale ďalej pripúšťa z tohto pravidla výnimku, a to vo vzťahu k vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, kedy je možné výživné priznať až tri roky späťne a za predpokladu, že sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Samotný pojem dôvody hodné osobitného zreteľa zákon nevymedzuje. Bude preto na úvahe súdu, či zistený skutkový stav v konaní o určení vyživovacej povinnosti bude vzhľadom na osobitosti prípadu tak na strane povinného ako aj oprávneného vykazovať také skutočnosti, ktoré možno objektívne za dôvod hodný osobitného zreteľa označiť a vyživovaciu povinnosť tak určiť aj späťne. Súd je povinný vo vzťahu k aplikácii predmetného ustanovenia odôvodniť svoju úvahu vo svojom rozhodnutí.

17. Začiatok plnenia vyživovacej povinnosti určí súd vo svojom rozhodnutí. Zásadne by tento deň nemal predchádzať dňu právoplatnosti rozsudku o zverení, okrem prípadu, ak sa náhradný rodič o dieťa už osobne stará na základe neodkladného rozhodnutia súdu. V takomto prípade rozhodne súd i o povinnosti uhradiť dlžné výživné, ktoré vzniklo za obdobie od vykonateľnosti neodkladného opatrenia do vyhlásenia rozsudku. Súd je povinný započítať rodičovi do povinnosti všetky plnenia, ktoré v uvedenom období v prospech dieťaťa realizoval, pokiaľ ich súdu dostatočne preukáže.

18. Z vyššie uvedenej právnej teórie a zákonných ustanovení vyplýva, že súd prvej inštancie v danej veci správne popri rozhodnutí o zverení maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľovi rozhodol aj o vyživovacej povinnosti ich rodičov, keď matke maloletých detí uložil povinnosť prispievať na ich výživu, na každé maloleté dieťa v sume zodpovedajúcej 30% sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa a otcovi maloletej Y. uložil povinnosť prispievať na ňu v rovnakej výške. V rodných listoch maloletého S. a maloletej K. otec nie je uvedený, preto k týmto maloletým deťom má vyživovaciu povinnosť len ich matka. V súlade s uvedenou právnou teóriou sa odvolací súd stotožnil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie o začiatku plnenia vyživovacej povinnosti matky, ktorú súd stanovil momentom právoplatnosti rozsudku o zverení maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľovi. Pri určení začiatku vyživovacej povinnosti matky je v danej veci podstatným, že až momentom právoplatnosti rozsudku o zverení maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľovi vzniká inštitút náhradnej osobnej starostlivosti, t.j. dočasné umiestnenie maloletého dieťaťa do starostlivosti inej osoby ako rodiča v prípade, ak rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť riadnu starostlivosť o dieťa. Až právoplatnosťou rozsudku o zverení sú maloleté deti právoplatne zverené do náhradnej osobnej starostlivosti a až tento moment zakladá osobe, do ktorej náhradnej osobnej starostlivosti boli maloleté deti zverené, nárok na priznanie jednak sociálnych dávok na maloleté deti, ale aj vyplácanie výživného na maloleté deti, ktoré sú povinní poskytovať ich rodičia. Svoju vyživovaciu povinnosť rodičia maloletých detí plnia na účet úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý následne toto výživné vypláca osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Až právoplatnosťou rozsudku o zverení vzniká rodičom maloletých detí

povinnosť prispievať na výživu svojich maloletých detí formou peňažného plnenia na zabezpečenie ich odôvodnených potrieb. Je nespochybniteľné, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť a vzniká momentom narodenia dieťaťa, no povinnosť rodičov prispievať na výživu maloletých detí formou peňažného plnenia, ktoré je následne vyplatené osobe, ktorej boli maloleté deti zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, vzniká až momentom právoplatnosti rozhodnutia súdu o zverení.

19. Výnimku pri určení začiatku plnenia vyživovacej povinnosti od okamihu právoplatnosti rozhodnutia súdu o zverení maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti predstavuje len ten prípad, že maloleté dieťa je už zverené do náhradnej osobnej starostlivosti na základe neodkladného rozhodnutia súdu predchádzajúceho rozhodnutiu vo veci samej o jeho zverení. V predmetnom prípade sa navrhovateľ domáhal zverenia maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti súdu na základe podaného návrhu na začatie konania dňa 10.03.2020. Navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na zverenie maloletých detí nepodal. V prejednávanvej veci neboli splnené podmienky pre určenie začiatku vyživovacej povinnosti matky aj pred dňom právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, keďže nebolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého by boli maloleté deti zverené do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľovi. V takomto prípade neexistovali dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie vyživovacej povinnosti spätne. V predmetnej veci sa tak vychádzajúc z vyššie uvedeného začiatok plnenia výživného odvíja od právoplatnosti rozsudku, ktorým boli maloleté deti zverené do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľovi.

20. Odvolacie argumenty Okresnej prokuratúry v Leviciach teda neboli dôvodné. Začatie plnenia vyživovacej povinnosti matky na maloleté deti sa odvíja od právoplatnosti rozsudku o ich zverení do náhradnej osobnej starostlivosti a nie odo dňa podania návrhu na začatie konania na súde, resp. odo dňa, kedy si matka voči maloletým deťom prestala plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

21. Prijatý záver odvolacieho súdu o správnosti napadnutého výroku o vyživovacej povinnosti matky podporuje i judikatúra súdov SR. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na judikát R 4/1987, v ktorom je vyjadrený právny názor, že ak súd zverí dieťa do výchovy iného občana než rodiča, prípadne do spoločnej výchovy manželov, podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Zákona o rodine určí súčasne vyživovaciu povinnosť k dieťaťu. Začiatok vyživovacej povinnosti sa určí od právoplatnosti rozsudku o zverení dieťaťa do výchovy iného občana než rodiča, prípadne do spoločnej výchovy manželov, podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Zákona o rodine. Od skoršieho dátumu možno začiatok vyživovacej povinnosti určiť len v prípade, ak iný občan než rodič, prípadne manželia, prevzali dieťa do starostlivosti na základe predbežného (v súčasnosti neodkladného) opatrenia. Rovnaký názor zastal vo svojom rozhodnutí i Krajský súd v Trnave, sp. zn. 24CoP/83/2013.

22. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd vzhliadol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti za správny, preto ho v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).